

Република Србија
ВИШИ СУД У БЕОГРАДУ
ОДЕЉЕЊЕ ЗА РАТНЕ ЗЛОЧИНЕ
Београд
Ул. Устаничка бр. 29
К-По₂-42/2010

ТРАНСКРИПТ АУДИО ЗАПИСА

**СА ГЛАВНОГ ПРЕТРЕСА ОД
14.12.2010. године**

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан.

УТВРЂУЈЕ СЕ да су на главни претрес приступили:

- **Заменик тужиоца за ратне злочине Миољуб Виторовић,**
- **окривљени Богдановић Сима са браниоцем адвокатом Малешевевић Савом,**
- **окривљени Богдановић Дамир,**

Колегом Јанковић, исто као јуче? Као јуче, добро, ништа.

- **окривљени Стојановић Зоран, са браниоцем адвокатом Живановић Горданом,**
- **окривљени Гаврић Томислав са браниоцем адвокатом Миланом Бирманом,**
- **окривљени Шевић Ђорђе са браниоцем адвокатом Батрићевић Слободаном, за кога се по заменичком пуномоћју јавља адвокат Весна Мрдовић.**

Није приступио бранилац друго-окривљеног адвокат Јанковић Иван, за кога се по заменичком пуномоћју јавља адвокат Живановић Гордана.

- **Приступио и пуномоћник оштећених Славица Јовановић као и**
- **сведоци Гагић Стеван, Плавшић Миодраг, Божић Душан и Жагар Мирослав.**

Јесте ли сагласни да одржимо главни претрес?

На сагласан предлог странака,

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да се главни претрес одржи.

НАСТАВЉА СЕ ГЛАВНИ ПРЕТРЕС ДОКАЗНИ ПОСТУПКОМ

Испитаће се
СВЕДОК ГАГИЋ СТЕВАН

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нека уђе Гагић. Добар дан Гагићу. Гагић Стеван, је ли тако?

СВЕДОК СТЕВАН ГАГИЋ: Тако је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од оца?

СВЕДОК СТЕВАН ГАГИЋ: Радислава.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ваша година рођења?

СВЕДОК СТЕВАН ГАГИЋ: 12.02.1964. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте рођени?

СВЕДОК СТЕВАН ГАГИЋ: У Руми.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Адреса?

СВЕДОК СТЕВАН ГАГИЋ: Сад је нова, доктора Предрага Вулете 93.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте у сродству или у завади са неким од окривљених?

СВЕДОК СТЕВАН ГАГИЋ: Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли познајете окривљене?

СВЕДОК СТЕВАН ГАГИЋ: Познајем, комшије су ми.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кога познајете?

СВЕДОК СТЕВАН ГАГИЋ: Познајем Симу и Дамира.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Шевића?

СВЕДОК СТЕВАН ГАГИЋ: Не, знам чуо сам и Руме, не знам га овако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из Руме? Јесте ли у сродству или у завади са неким од њих?

СВЕДОК СТЕВАН ГАГИЋ: Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте сведок у овом поступку, као сведок дужни сте да говорите истину, давање лажног исказа представља кривично дело, ништа не смете да прећутите, једино нисте дужни да одговарате на она питања чијим

би одговорима Вас или Ваше блиске сроднике изложили знатној материјалној штети, тешкој срамоти или кривичном гоњењу. Је ли то јасно Гагићу?

СВЕДОК СТЕВАН ГАГИЋ: Јасно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имате ту текст заклетве пред Вама па прочитајте.

СВЕДОК СТЕВАН ГАГИЋ: Заклињем се да ћу о свему што пред судом будем питан, говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато нећу прећутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Захваљујем.

Са личним подацима као што је то констатовано, прописно упозорен, опоменут, након што је положио заклетву изјављује:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро Гагићу, Ви знате због чега сте позвани данас у суд?

СВЕДОК СТЕВАН ГАГИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте сведочили код истражног судије, дали сте свој исказ?

СВЕДОК СТЕВАН ГАГИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта знате у вези са Богдановић Дамиром и његовим боравком у Руми после?

СВЕДОК СТЕВАН ГАГИЋ: Па знам за Дамира. Кад је дошао из армије ја сам га запослио код кума мог да ради, те видео игре да продаје жетоне.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите, испричајте нам то.

СВЕДОК СТЕВАН ГАГИЋ: Кад је дошао из армије и био је до августа, тако било је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кад је дошао из армије?

СВЕДОК СТЕВАН ГАГИЋ: Па он је у пролеће дошао, да ли је било у мају, пролеће је било, пролеће је дошло.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које године?

СВЕДОК СТЕВАН ГАГИЋ: '92. године то је било, јер '91. године је отворен "Вегас", '92.године је он радио у "Вегасу".

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И радио је до?

СВЕДОК СТЕВАН ГАГИЋ: Радио је, 08. августа је била у Вогњу слава, то је село једно поред Руме, то смо отишли тамо после 12 сати, тако затворили смо тај "Вегас" и отишли, он је остао можда до половине месеца тако, доле, августа. Онда кад је чуо да му је отац рањен и отишао је, више није радио, а ди је отишао и шта, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А како знате да је остао до половине августа? По тој слави?

СВЕДОК СТЕВАН ГАГИЋ: Зато што је била слава та у Вогњу, 08. августа је слава и заједно смо отишли ја и он на славу с његовим колима, он ме возио то знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је био још неко осим вас двојице на слави?

СВЕДОК СТЕВАН ГАГИЋ: Ја и он смо, зато што сам ја закључавао то, јер газде су биле до 10 сати, буде 11 оде, ми смо до 12 држали то отворено, онда смо ја и он отишли на ту славу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је власник "Вегаса"?

СВЕДОК СТЕВАН ГАГИЋ: Кум мој Миодраг, у ствари његов син. То су заједно држали Жагар Мирослав и Плавшић Драган. А сад није позван он, већ његов отац Миле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је био предлог тужилаштва. Сад овако да вас питам, Ви сте ту исто радили, је ли тако, у том "Вегас"?

СВЕДОК СТЕВАН ГАГИЋ: Да, ја сам ту радио и отварао то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се Вама Дамир обратио лично да почне да ради ту или како је било, испричајте нам?

СВЕДОК СТЕВАН ГАГИЋ: Он је трећа кућа од мене и кад је дошао тад ја сам га видео на улици, "здрaво", "здрaво", "одакле си дошао", "из армије", причали смо, комшија не ради нигде рекох "да те запослим ја да продајеш те жетоне", па каже "хоћу, па 'ајде", тако да сам ја питао Драгана, фали један радник и запослили смо га да ради, јер ми смо добри, трећа кућа то је од моје куће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је радио сваки дан?

СВЕДОК СТЕВАН ГАГИЋ: Сваки дан је радио, сваки дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И недељом?

СВЕДОК СТЕВАН ГАГИЋ: Недељом. Имао је слободан дан један у недељи, али то је радило нон-стоп и суботу и недељу, нон-стоп је радио. Само је имао, један дан је имао слободан недељно, сад може он узети понедељак, може бити четвртак, било који дан могао је он, ако му треба, да узме. То смо ми међусобно, зато што смо заједно радили, онда сам ја одрадио тај дан да он буде слободан, јер то је било у сменама, прва и друга смена, радило се, како се ми договоримо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да Вас питам, тај слободан дан је ли користио или није користио, да ли је долазио до "Вегаса"?

СВЕДОК СТЕВАН ГАГИЋ: Па узме некад, то су долазили већином из школе, ту је близу две школе, деца та, то су његови били парњаци, имао је девојку тада и тако узме, па са њом буде тамо, игра билијар. Ту су били билијари и видео игре.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Долазио је у "Вегас" и кад није радио?

СВЕДОК СТЕВАН ГАГИЋ: И кад није, тамо нон-стоп се одлазио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да се игра?

СВЕДОК СТЕВАН ГАГИЋ: То је исто близу, од наше куће није било далеко и онда ту је био нон-стоп, то знам да је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било још радника у том "Вегасу" осим Дамира и Вас?

СВЕДОК СТЕВАН ГАГИЋ: Па ту се мењало радника, сваки три, четири месеца промени се, месец дана, ја сам најдуже био. Ја сам стално био, а ови су се мењали. Ето и он кад је отишао после је други дошао и тако, стално се мењали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је имао неки уговор?

СВЕДОК СТЕВАН ГАГИЋ: Нема, то је било овако, то није ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На црно?

СВЕДОК СТЕВАН ГАГИЋ: Да, није то, нисам ни ја био пријављен, нико није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А плату?

СВЕДОК СТЕВАН ГАГИЋ: Добијали смо плату месечно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колика је била месечна плата?

СВЕДОК СТЕВАН ГАГИЋ: Па ја не знам, онда 100 марака, то је било у маркама, 100 марака ја мислим да је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је Ваша плата?

СВЕДОК СТЕВАН ГАГИЋ: Да. Ја сам имао друго, ја сам, мени су давали како да Вам кажем, то је мени кум држао, онда је он мени давао, на пример да ми, увек већу ми је давао, ја сам имао можда 200 марака него они. И онда сам имао кључеве код мене, жетоне ја сам издавао њима кад сам хтео, могао сам узимати колико сам хтео и све, уопште није, онда сам имао од покер апарата тих, укључивао сам, па ми оставе са њих кад добију ону награду, па ми оставе онда по 20, 30 марака то је било, тако да сам ја имао плату скоро 500 марака мени је излазила била плата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 500 марака у оно време?

СВЕДОК СТЕВАН ГАГИЋ: Да, да, у оно време.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Их?

СВЕДОК СТЕВАН ГАГИЋ: Да, да. То је било у маркама онда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 1992. године?

СВЕДОК СТЕВАН ГАГИЋ: 1992. године, ту је било, дневни пазари су били онда по 200, 300, 400 марака.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А коме сте ви кум Жагру или Плавшићу?

СВЕДОК СТЕВАН ГАГИЋ: Плавшић Драгану.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Драгану Плавшићу?

СВЕДОК СТЕВАН ГАГИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико су они онда добијали кад Ви добијете 500 марака?

СВЕДОК СТЕВАН ГАГИЋ: Колико су они? Па ја сам знао за једну ноћ добит 200, 300 марака. Ја останем од 12 до ујутру кад ови коцкари дођу да те апарате играју онда ме они часте кад добију, у оно време они су добијали и онда овај ми да 50 марака, овај 20, како ко, ја им укључујем до ујутру, ја сам знао седети до 5 сати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А што затвориште онда тај "Вегас" 1993?

СВЕДОК СТЕВАН ГАГИЋ: Па после је то пукло све, није више ишло како треба.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како није ишло, лепо је ишло све?

СВЕДОК СТЕВАН ГАГИЋ: Па није, није после ишло, нема више, после се отворило више игрица тих на срећу и то. Они су били први у Руми то држали, после се то отварало, више тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А јесте ли сигурни да је 1992. година?

СВЕДОК СТЕВАН ГАГИЋ: Јесте сигурно, то знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како знате баш да је 1992?

СВЕДОК СТЕВАН ГАГИЋ: Зато што је дошао из армије он.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А како знате кад је дошао из армије?

СВЕДОК СТЕВАН ГАГИЋ: Зато што је "Вегас" отворен '91. године и три године је држан тај "Вегас", значи, после годину дана он је био у армији и дошао је и то је пролеће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Следеће године у односу на отварање?

СВЕДОК СТЕВАН ГАГИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А коју је Дамир имао девојку тад?

СВЕДОК СТЕВАН ГАГИЋ: Коју девојку?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како се звала девојка?

СВЕДОК СТЕВАН ГАГИЋ: Не знам, не знам, не могу се сетити, он је млађи од мене 10 година, колико, била деца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли му је отац био тад у Руми у то време кад се вратио из армије?

СВЕДОК СТЕВАН ГАГИЋ: Није био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где је био?

СВЕДОК СТЕВАН ГАГИЋ: Он је био на ратишту наводно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па је ли не знате то?

СВЕДОК СТЕВАН ГАГИЋ: Не знам, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како не знате трећа кућа, сад сте рекли?

СВЕДОК СТЕВАН ГАГИЋ: Па како, не питам ја "еј где је он, шта је он", "здрavo, здравo" и то, шта ћу ја испитивати где је он и како, па да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекосте да сте добре комшије, да сте трећа кућа, а сад не знате?

СВЕДОК СТЕВАН ГАГИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате где је био на ком ратишту?

СВЕДОК СТЕВАН ГАГИЋ: Откуд знам, не знам где је отишао, шта је и како, само знам да је отишао, а где је био то не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кад се вратио Сима са ратишта, да ли знате то?

СВЕДОК СТЕВАН ГАГИЋ: Не знам, то не могу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кад се Дамир вратио са ратишта?

СВЕДОК СТЕВАН ГАГИЋ: Не знам ни то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је дошао сам или је дошао с неким?

СВЕДОК СТЕВАН ГАГИЋ: Он је довео жену с ратишта, то знам да је била у улици довео је жену и мало је он био ту у кући, јер он има бабу у центру и отишао је у стан код бабе да живи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А што је отишао код бабе?

СВЕДОК СТЕВАН ГАГИЋ: Па зато што је баба сама, велик стан био, она је сама тамо, онда се он оженио, а брат му је био и матери у кући, па то је мала кућа, није то велика, онда је он отишао код бабе тамо са том женом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Има и брата?

СВЕДОК СТЕВАН ГАГИЋ: Има и брата да, Бојан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли брат радио у "Вегасу"?

СВЕДОК СТЕВАН ГАГИЋ: Није, он је био дете, он је млађи од њега једно пет, шест година, колико, ја мислим да је он ишао у школу чак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се вратио после да ради Дамир код вас у "Вегасу"?

СВЕДОК СТЕВАН ГАГИЋ: А није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли вам се јавио, рекао због чега?

СВЕДОК СТЕВАН ГАГИЋ: Ја сам њега виђао на улици, здраво за здраво и то, нисмо ми никад били блиски нешто да би, кад је он дошао и то, то ја не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па не, запослили сте га у оној кризи и тако?

СВЕДОК СТЕВАН ГАГИЋ: Па да, 'ајде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ратно време и тако даље и сада да Вам се не јави да је дошао да?

СВЕДОК СТЕВАН ГАГИЋ: Не, јавио се он мени, али није се он јавио кад је дошао, да ја памтим то, не знам стварно, јави се он мени увек кад прође.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није се интересовао да се врати на радно место?

СВЕДОК СТЕВАН ГАГИЋ: Није, није ништа питао, није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да Вас питам, шта је радио Дамир после кад се вратио са ратишта, да ли се бавио нечим, да ли знате можда то?

СВЕДОК СТЕВАН ГАГИЋ: Па не знам, знам да је после таксиста био, да је отворио то такси, да је таксирао, виђао сам ауто пред кућом, такси и то. Са њим сам можда после тога, зато што је на центру, па мало, јако мало контактирао, здраво за здраво кад се видимо и тако. Нисмо нешто, јер он је млађи дечко од мене, нисмо се дружили нешто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако има неких питања? Заменик тужиоца?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добар дан. Колико је далеко Рума од места Скочићи и места Малешиха?

СВЕДОК СТЕВАН ГАГИЋ: Не знам. Ја тамо никад нисам ни био, не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Колико је граница далеко?

СВЕДОК СТЕВАН ГАГИЋ: А на коју мислите границу?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па не зна. Није био.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: На граници?

СВЕДОК СТЕВАН ГАГИЋ: Па нисам. Био сам овамо кад сам ишао за Бијељину, зато што ми је жена из Бијељине, па сам ишао ту на Рачу 'вамо, а овамо на ову границу никад нисам ишао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А значи, Ви знате да је то друга граница?

СВЕДОК СТЕВАН ГАГИЋ: Па има граница, има Рача, има овај прелаз, како се зове, Павловић мост, а никад нисам ишао преко Павловића моста, ишао сам, само преко Раче сам ишао овамо, то за Бијељину, а овамо за Зворник и доле, никад нисам ишао, тамо нисам био никад.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А где је био Дамир у војсци?

СВЕДОК СТЕВАН ГАГИЋ: У војсци?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Где је служио армију?

СВЕДОК СТЕВАН ГАГИЋ: Он је у, зато што знам кад је био ишли су му на заклетву Титову, како се зове, у Црној Гори горе. Како се зове то место, у Црној Гори је доле био и на Косову доле, како се зове, знао сам не могу сад да се сетим.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А кад је отишао, ако су му били на заклетву?

СВЕДОК СТЕВАН ГАГИЋ: Па ја сам му. Не ја нисам био на заклетву.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не, не, ако су му родитељи били.

СВЕДОК СТЕВАН ГАГИЋ: Ја сам на опроштајну био, у месној заједници правили му опроштај.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кад је то било?

СВЕДОК СТЕВАН ГАГИЋ: Па то је било '90 и које, '91. године, не знам, тако, '91. године, ја сам био и баш тамо прасиће и то и његов отац је правио то опроштајно све.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А кад? Зима, лето, кад је то било?

СВЕДОК СТЕВАН ГАГИЋ: А јој боже, ја мислим да је било зима, пред пролеће, тако нешто, или је зима била, било је хладно, били смо у јакни, било је хладно. У месној тој заједници то је било, било је хладно кад смо, ја мислим да је било хладно баш кад је отишао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Пре Нове године, после Нове године?

СВЕДОК СТЕВАН ГАГИЋ: Па не знам, не могу се сетити ја детаља тих, не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па колико је та војска трајала ако је он?

СВЕДОК СТЕВАН ГАГИЋ: Знам да је имао неки продужетак, да му је био, то је причао, да је имао неки продужетак, кад смо радили у том "Вегасу", а колико, шта, не знам. Колико је то њему трајало, ди је он био, то не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Је ли Дамир пре тога негде радио?

СВЕДОК СТЕВАН ГАГИЋ: Пре војске?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да.

СВЕДОК СТЕВАН ГАГИЋ: Ја мислим да није.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А да ли је после "Вегаса" негде радио? То, значи, једино где је радио што Ви знате да је то било?

СВЕДОК СТЕВАН ГАГИЋ: У "Вегасу" то знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Августа овога, августа.

СВЕДОК СТЕВАН ГАГИЋ: То сам га ја запослио и довео ја.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кад је то било? Августа '92?

СВЕДОК СТЕВАН ГАГИЋ: Не августа, то је пролеће било и до августа је радио, то знам, до 08. августа знам да смо били у Вогњи на слави, до половине августа кад су му јавили да му је отац рањен, ко му је јавио, шта је, то не знам и тад је отишао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Отприлике мај месец, пролеће је било, '92?

СВЕДОК СТЕВАН ГАГИЋ: Да, то знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А како је дошло до тога да га запослите?

СВЕДОК СТЕВАН ГАГИЋ: Па на улици, то је трећа кућа, кад смо пролазили ја сам туда поред његове куће ишао у тај "Вегас", и он је дечко на улици, поздравили се као комшије, дошао из армије, "здрво, здраво Дамире, како си", и тако је, 'ајде, он је ваљда рекао за тај "Вегас" да га запослим, "хајде, запослићу те", или требао је радник, не знам, нешто смо ступили у тај контакт да причамо о том да треба радник, рекох "Хајде радиш тамо, ту ти није лоше, топло је, продајеш те жетоне, то није ништа тежак посао" и тако.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А јесте ли том приликом ступили у контакт са оцем његовим?

СВЕДОК СТЕВАН ГАГИЋ: Не, нисам ја био.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Од кад до кад нисте видели оца?

СВЕДОК СТЕВАН ГАГИЋ: Па не знам, не могу се ја то, не знам. Ја сам њега човека виђао кад дође кући, а када, не могу ја тачно да се сетим.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Је ли свраћао отац у "Вегас"?

СВЕДОК СТЕВАН ГАГИЋ: Није он никад тамо ишао, није он тамо никад био.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А та жена коју је довео са ратишта, како је изгледала?

СВЕДОК СТЕВАН ГАГИЋ: Како је изгледала?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да.

СВЕДОК СТЕВАН ГАГИЋ: Па како је изгледала, онако плава, каква је била, ситна жена онако, како да Вам објасним, онако.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Је ли била свадба нека?

СВЕДОК СТЕВАН ГАГИЋ: Шта је ли била?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесу ли се венчали, је ли била свадба нека?

СВЕДОК СТЕВАН ГАГИЋ: Није била свадба, није, не знам, ја нисам чуо за никакву свадбу, ништа. Да ли су и венчани ја не знам да Вам будем искрен.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А шта је било са овом девојком?

СВЕДОК СТЕВАН ГАГИЋ: Па ко да је једна била, откуд знам колико је њих било ту у том "Вегасу", као да ја знам која је сад то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете ли Ви колегице Живановић за колегу Јанковића? Нећете ништа. Да ли имате Дамире неко питање? Немате. Пуномоћник оштећених, изволите.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Каква је то играоница "Вегас"?

СВЕДОК СТЕВАН ГАГИЋ: То су дечије игре билијари они, онда они фудбалери, флипери били су.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Па мало пре сте помињали неко коцкање?

СВЕДОК СТЕВАН ГАГИЋ: Има и били су покер апарати, било једно одељење, ходник један и ту су били покер апарати ти, ту долазили ови старији, па играли и деца су исто играла.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Па је ли то нека коцкарница или играоница?

СВЕДОК СТЕВАН ГАГИЋ: То је било као игра на срећу, то тако се водило то нешто, дечије забаве те, то су они, те апарате то је било и забрањено, то су они убацили у тај ходник да се и не виде кад се улази, само су се игрице виделе и билијари, то се није ни видело.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Па је ли се окупљало ту друштво које се коцкало или већ како, мало пре сте помињали да је било?

СВЕДОК СТЕВАН ГАГИЋ: Сад ћу Вам ја рећи, ту се окупљало из Руме деца до 18, 20 година, 25 година и то све од ових богатијих људи, неки Пешић мали и ови који су родитељи били у иностранству, па имали новце и долазили, играли у оно време по 100, 200, 300 марака играли те игрице, покере те апарате, а било је школе две имају близу, ту су долазили деца ова да играју, побегну с часова, па се ту сакрију малтене.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Судија, ја инстистирам на овоме зато што је оптужени Дамир рекао да је то била дечија играоница, која заиста има неки сасвим други смисао него ова играоница.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви поставите питање, па ћемо ми да одлучимо како ћемо.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Добро, само то. Да ли је он у оно време помињао да је подносио неки захтев за оружје?

СВЕДОК СТЕВАН ГАГИЋ: Јесте, помињао ми је то, то знам да је подносио у СУП захтев за оружје, а шта је, да ли је он то добио или није, не знам. То кад смо радили у "Вегасу" то ми је причао, то знам.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: А да ли знате кад је добио одговор на тај захтев и то?

СВЕДОК СТЕВАН ГАГИЋ: Не знам, не знам. То не могу да Вам кажем, не знам.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Да ли можете можда да поменете неког ко је радио са њим у то време?

СВЕДОК СТЕВАН ГАГИЋ: Са њим?

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Са њим?

СВЕДОК СТЕВАН ГАГИЋ: Ја сам радио.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Па ви и још ко?

СВЕДОК СТЕВАН ГАГИЋ: Није нико, ја сам радио, нас двојица, увек је по двојица било, ја и још један, а ја сам најдуже био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је био још неко осим вас двојице да је радио у том "Вегасу"?

СВЕДОК СТЕВАН ГАГИЋ: Па радили су, да још, мењало се ту њих 30 је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли можете неко име да кажете, ето то је питање?

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Да.

СВЕДОК СТЕВАН ГАГИЋ: Био је Бећавало неки Душан, био је избеглица, њих пет, шест су били исто, ко је још био, Миша један и он је дуго радио са мном, Миша Босанац, он је из Бијељине дечко дошао и он је дуго радио, било нас је.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Али у том периоду, значи, неко ко још може да нам потврди да је оптужени Дамир баш?

СВЕДОК СТЕВАН ГАГИЋ: Па тај Миша Босанац он је напустио и ја сам Дамира запослио уместо њега.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: А је ли може тај човек да потврди то?

СВЕДОК СТЕВАН ГАГИЋ: Може, потврдио би, што не може, јер он је отишао дечко и ја сам њега довео да он ради на његово место. Молим.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Да ли је он у то време причао, значи, кад сте већ радили заједно, где му је отац и шта ради и то?

СВЕДОК СТЕВАН ГАГИЋ: Па није, нисмо ми причали о томе, он је млађи дечко, он је своје друштво имао тамо, ја сам дошао обилазим, дам жетоне и ја са мојим друштвом овамо, он са том децом тамо играо се и нисмо ми никад о том причали, шта ћу ја са њим о том, где је он, шта он ради и.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: А да ли сте у том периоду виђали његову мајку и брата?

СВЕДОК СТЕВАН ГАГИЋ: Да, како да не. Нада, она је радила у "Житопромету", жена била.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Да ли се помињало да су они одлазили да посете?

СВЕДОК СТЕВАН ГАГИЋ: Нада је ишла да посети.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: У посету?

СВЕДОК СТЕВАН ГАГИЋ: Да, у посету, то знам да је.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Свом супругу?

СВЕДОК СТЕВАН ГАГИЋ: Да.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: А је ли водила овог млађег сина?

СВЕДОК СТЕВАН ГАГИЋ: Не знам, не знам кога је водила, то не знам, не могу, не знам, што знам да је, ишла је у посету, јер она је жена, ја сам јој позајмљивао и новаца кад је требало, кад није, "еј треба ми", то је онда у оно време.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: А колико често је она одлазила тамо?

СВЕДОК СТЕВАН ГАГИЋ: Па не знам, не знам колико је ишла пута, знам да је одлазила у посету њему.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: А да ли је он осим тог дана кад је отишао кажете, кад му је отац био рањен и раније одлазио да посети оца?

СВЕДОК СТЕВАН ГАГИЋ: У том периоду кад је радио ту није.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: И док је радио?

СВЕДОК СТЕВАН ГАГИЋ: Није, није ишао уопште одатле, није.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Нити је помињао где му је отац, шта ради?

СВЕДОК СТЕВАН ГАГИЋ: Није ништа, знамо да је био на ратишту, а уопште ми нисмо уопште причали о томе да је он на ратишту, шта је он, како, где је и шта је.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: А је ли још неко из Руме, је ли знате неког још из Руме који је био са Симом на ратишту?

СВЕДОК СТЕВАН ГАГИЋ: Са Симом?

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Да, јесте, за кога се причало.

СВЕДОК СТЕВАН ГАГИЋ: Па има њих 50 што су били.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: За кога се причало да су били на ратишту?

СВЕДОК СТЕВАН ГАГИЋ: А да су они са њим били, ја не знам, има њих 50 из Руме што су отишли добровољно у те добровољце. То су све била деца, ту су долазила у тај "Вегас", ту су били 15, 16, један је погинуо дечко 15 година. Долазили су у тај "Вегас", то све деца малтене била, што сам их ја знао што су били на ратишту, долазили, има педесеторо.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: А која је то слава 08. августа, ово што кажете?

СВЕДОК СТЕВАН ГАГИЋ: То је сеоска слава у том Вогњу.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Па који празник?

СВЕДОК СТЕВАН ГАГИЋ: 08. август, то је званична сеоска слава. То се слави, црква слави и цело село.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Добро, а како се зове тај празник?

СВЕДОК СТЕВАН ГАГИЋ: Света Петка.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Света Петка?

СВЕДОК СТЕВАН ГАГИЋ: Да, то Цигани највише славе ту славу, ту онда шатре тамо буду, музика, свега, има нека водица и ту се иде на ту водицу.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: А да ли су, мислим да је било питање можда, да ли знате кад се Дамир вратио са ратишта?

СВЕДОК СТЕВАН ГАГИЋ: Не знам ја, не знам.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: А кад сте први пут након тога почели да га виђате у месту?

СВЕДОК СТЕВАН ГАГИЋ: Не могу сад да се сетим кад је то било, ја сам дечка видео и ту његову жену, али не могу се сад сетити тачно када је то било и шта, прошло је време и.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: А да ли су они након што су дошли са ратишта донели нешто отуда?

СВЕДОК СТЕВАН ГАГИЋ: Ди?

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Са ратишта?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта питате?

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Па рецимо нека моторна возила или тако?

СВЕДОК СТЕВАН ГАГИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, то нећемо. Одбија се, одбија се.

СВЕДОК СТЕВАН ГАГИЋ: Имао своју ладу једну белу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одбија се. Немојте да одговарате. Сачекајте да одлучимо да ли ће да буде постављено питање. Ово се питање одбија. Изволите.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: А да ли се помињало у Руми, да ли се причало о томе, о њиховом боравку на ратишту, да ли се знало нешто о томе, где су они били, шта су радили?

СВЕДОК СТЕВАН ГАГИЋ: Нико у Руми то није причао.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Није се причало?

СВЕДОК СТЕВАН ГАГИЋ: Не. Причало се да је на ратишту, не само они већ овако, кажем Вам 50 њих је било, где и шта су радили, то нико ништа није причао.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Хвала, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Захваљујем. Ја бих Вас питао само, за то време док је радио у "Вегасу", је ли одсуствовао један, било који дан са посла?

СВЕДОК СТЕВАН ГАГИЋ: Док је радио није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сваки дан је радио?

СВЕДОК СТЕВАН ГАГИЋ: Сваки дан је радио, то ја знам. Сваки дан је радио и кад је имао слободно то био је са тим његовим друштвом тамо, играли су те игре.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да је одсуствовао на пример, да ли би му требало нешто да правда изостанак за тај дан и тако?

СВЕДОК СТЕВАН ГАГИЋ: Па морао би мени рећи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само да се Вама јави, усмено?

СВЕДОК СТЕВАН ГАГИЋ: Па да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Неко оправдање, нешто?

СВЕДОК СТЕВАН ГАГИЋ: Кажемо газдама тим да он данас, не мора чак ни њима, могао је само мени рећи, ја бих био тај цео дан, јер ми смо се мењали, ако мени треба дан, јер ја сам сељак треба ми да орем ја кажем "Дамире буди ти" или било ко да ради, два дана, "ја ћу после бити кад теби буде требало" два и тако смо се мењали, а њих није брига ко ће радити, само да радња ради.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само усмено Вам саопшти, не требају Вам никави писмени докази, потврда одсуства и тако даље?

СВЕДОК СТЕВАН ГАГИЋ: Не треба ништа, па шта ће. Нас двојица како се договоримо тако то радимо. То је било сарадња између нас двојице, или са њим или са било киме ко год је радио. Ја смо и тај Миша пре њега знали по седам дана, ја седам дана, седам дана он, онда сам слободан седам дана имам и тако. Како се ми договоримо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Морам да Вас питам и ово, да ли знате можда да је Дамир радио на неком другом месту осим у "Вегасу" за то време?

СВЕДОК СТЕВАН ГАГИЋ: За то време?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За то време?

СВЕДОК СТЕВАН ГАГИЋ: Није радио нигде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК СТЕВАН ГАГИЋ: Нигде није радио, како ја знам нигде није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то је питање. Да Вас питам, онај Жагар, Ви сте рекли да је држао тај "Вегас" са овим Плавшићем?

СВЕДОК СТЕВАН ГАГИЋ: По пола, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли држао још неку кафану?

СВЕДОК СТЕВАН ГАГИЋ: Имао он два локала. Он је био угоститељ, конобар некад у, то је била државна фирма, ту је радио као конобар. А имао он своја два локала и онда је ово отворио по пола са тим мојим кумом, овај је уложио свој локал, а овај игрице неке и онда су отворили они то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате можда да је он имао неки сукоб са Симом Богдановићем?

СВЕДОК СТЕВАН ГАГИЋ: Имао је нешто, али то није ништа овако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта знате за то?

СВЕДОК СТЕВАН ГАГИЋ: Па то се причало тамо, Сима мало попије и дошао и разбио му огледала неко тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад је то било?

СВЕДОК СТЕВАН ГАГИЋ: Па има ту десет година, колико има, па има око десетак година.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, зато што је Жагар причао о томе нешто, па сам мислио.

СВЕДОК СТЕВАН ГАГИЋ: Да, али није то ништа. Они су имали суђење. То је њему плаћено. Они су сад добри.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то завршен поступак?

СВЕДОК СТЕВАН ГАГИЋ: Да, завршено све. Исплаћено је. Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Надокнађена штета, је ли тако, све?

СВЕДОК СТЕВАН ГАГИЋ: Да, ја мислим да је исплаћено и фирма је сносила то. Сима је радио на железници, онда су Сими одбијали од плате да се то плати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то није предмет, него чисто овако.

СВЕДОК СТЕВАН ГАГИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако има неких питања још? Нема. Захаљујем. Да ли има неких трошкова за долазак данас у суд?

СВЕДОК СТЕВАН ГАГИЋ: Па има што смо дошли таксијем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, колики су вам трошкови?

СВЕДОК СТЕВАН ГАГИЋ: Па дали смо 1.500 динара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је повратна карта аутобуска?

СВЕДОК СТЕВАН ГАГИЋ: Да, таксијем смо дошли, комби овај један довезао нас ту, нас четворо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Закупили сте?

СВЕДОК СТЕВАН ГАГИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: По 1.500 динара, свако по 1.500 динара.

СВЕДОК СТЕВАН ГАГИЋ: Да, да нас сачека и да нас врати назад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи 1.500 динара, то су Вам трошкови, толико ћете и да добијете.

СВЕДОК СТЕВАН ГАГИЋ: Нема проблема.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Захваљујем. Је ли Плавшић добро, може да?

СВЕДОК СТЕВАН ГАГИЋ: Миле?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Миле да, зато што је нешто био оперисан.

СВЕДОК СТЕВАН ГАГИЋ: Срце је оперисо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево сада ћемо њега да позовемо.

Сведок трошкове тражи у износу од 1.500,00 динара на име путних трошкова,

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да се исплати износ од 1.500,00 динара на име путних трошкова за сведока.

СВЕДОК СТЕВАН ГАГИЋ: Је ли могу да се јавим Сими комшији?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли се поздравили?

СВЕДОК СТЕВАН ГАГИЋ: Јесмо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ето то је то. Слободни сте, можете да идете.

СВЕДОК СТЕВАН ГАГИЋ: Довиђења.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нека Плавшић Миодраг уђе. Можете да седнете ако Вам није добро. Изволите.

СВЕДОК МИОДРАГ ПЛАВШИЋ: Нека ме, нећу седети.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете да останете да стојите?

СВЕДОК МИОДРАГ ПЛАВШИЋ: Остаћу да стојим.

Испитаће се

СВЕДОК ПЛАВШИЋ МИОДРАГ

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од оца?

СВЕДОК МИОДРАГ ПЛАВШИЋ: Марка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ваша година рођења?

СВЕДОК МИОДРАГ ПЛАВШИЋ: 07.02.1938. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте рођени?

СВЕДОК МИОДРАГ ПЛАВШИЋ: У Београду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Адреса где станујете?

СВЕДОК МИОДРАГ ПЛАВШИЋ: У Руми сада живим и станујем тамо, Станка Пауновића 60-а.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте у сродству или у завади са неким од окривљених?

СВЕДОК МИОДРАГ ПЛАВШИЋ: Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли познајете окривљене?

СВЕДОК МИОДРАГ ПЛАВШИЋ: Па познајем оца, а то дете, шта ја знам, био је он мали кад је то било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Познајете Богдановић Симу, Богдановић Дамира. Да ли познајете још неког од окривљених?

СВЕДОК МИОДРАГ ПЛАВШИЋ: Не познајем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Шевић Ђорђа да ли познајете? Он је исто из Руме.

СВЕДОК МИОДРАГ ПЛАВШИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не познајете га? Ви сте сведок у овом поступку, као сведок дужни сте да говорите истину, давање лажног исказа је кривично дело, ништа не смете прећутати, једино нисте дужни да одговарате на питања чијим би одговорима Вас или Вашег блиског сродника изложили знатној материјалној штети и тешкој срамоти или кривичном гоњењу. Да ли је то јасно Плавшићу ово што смо рекли? Да ли можете да прочитате текст заклетве, да ли видите?

СВЕДОК МИОДРАГ ПЛАВШИЋ: Па говорићу истину све што ме будете питали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Прочитајте наглас ако можете, ако видите.

СВЕДОК МИОДРАГ ПЛАВШИЋ: Заклињем се да ћу о свему што пред судом будем питан говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато нећу прећутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја не знам сад да ли се ово, изгледа да нисмо држали упаљен микрофон. Мој није, изгледа да није, не знам да ли се чуло, мораћемо да поновимо све. Мислим да ми није био упаљен микрофон. Све је у реду, значи чуло се све. Ево овако Плавшићу.

Са личним подацима као што је то констатовано, након што је положио текст заклетве, прописно упозорен, опоменут изјави:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви знате због чега сте позвани овде?

СВЕДОК МИОДРАГ ПЛАВШИЋ: Па то и прошли пут сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте, прошли пут, шта знате у вези са Богдановић Дамиром и његовим радом у "Вегасу"?

СВЕДОК МИОДРАГ ПЛАВШИЋ: Па ја остајем при својој изјави што сам прошли пут дао изјаву. Знам толико да је мој син имао видео игре и један његов другар су били као ортаци и да је тај мали био 1992-1993. године да је он ту радио, два, два и по месеца, не знам тачно баш колико, не могу да се сетим и

они су се доста мењали, било је ту сваких два, три месеца тако оду, буду мало и мењају се. То су видео игре што деца играју онако знате, жетоне оне.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имате ли Ви сазнања, јесте ли Ви њега виђали тамо?

СВЕДОК МИОДРАГ ПЛАВШИЋ: Па како да нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дамира?

СВЕДОК МИОДРАГ ПЛАВШИЋ: Ја сам био у радном односу у то време, то је било давно пре 20 година, био сам у радном односу, али сам с времена на време одлазио тамо, па сам га видео тамо да је радио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Видели сте га? Ваш син се зове?

СВЕДОК МИОДРАГ ПЛАВШИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ваш син се зове?

СВЕДОК МИОДРАГ ПЛАВШИЋ: Плавшић Драган.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је саслушаван као сведок, али није предложен, вероватно грешком, у оптужници, а предложени сте Ви. У сваком случају када је отворен "Вегас"?

СВЕДОК МИОДРАГ ПЛАВШИЋ: Од 1991. до 1993. године, ја тако мислим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ко је власник тога, ко је то држао? Ко је власник?

СВЕДОК МИОДРАГ ПЛАВШИЋ: Мој син је власник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: С ким?

СВЕДОК МИОДРАГ ПЛАВШИЋ: Да, али био је ортак са Жагаром. Они су као ортаци. Није било пуно пара, онда су они то удружили средства, па су били као ортаци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, је ли то, локал је чији? Сам простор?

СВЕДОК МИОДРАГ ПЛАВШИЋ: Мог сина.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вашег сина, добро. И шта је тамо било? Видим игрице су биле. Је ли било још нешто?

СВЕДОК МИОДРАГ ПЛАВШИЋ: Није ништа било, биле су игрице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли била коцкарница?

СВЕДОК МИОДРАГ ПЛАВШИЋ: Није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли било покер апарата?

СВЕДОК МИОДРАГ ПЛАВШИЋ: Па да Вам право кажем не сећам се. Знам да су биле видео игре.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зато што смо чули мало пре да је било покер апарата, да су се коцкали.

СВЕДОК МИОДРАГ ПЛАВШИЋ: Да Вам кажем ја сам ретко одлазио тамо, знате, с времена на време сам одлазио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па нема везе, мислим ја Вас питам није то пет хиљада квадрата, него то је, колики је то простор?

СВЕДОК МИОДРАГ ПЛАВШИЋ: Па има једно 150 квадрата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Морали сте да знате шта има тамо од игрица, шта је још било, је ли био билијар на пример?

СВЕДОК МИОДРАГ ПЛАВШИЋ: Билијар је био, четири билијара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Четири билијара. Је ли био стони фудбал?

СВЕДОК МИОДРАГ ПЛАВШИЋ: Који?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Стони фудбал?

СВЕДОК МИОДРАГ ПЛАВШИЋ: Што онако деца играју.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

СВЕДОК МИОДРАГ ПЛАВШИЋ: Било је и то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли било флипера?

СВЕДОК МИОДРАГ ПЛАВШИЋ: Било је и то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А покер апарата?

СВЕДОК МИОДРАГ ПЛАВШИЋ: Не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сад, не можете да се сетите. Добро.

СВЕДОК МИОДРАГ ПЛАВШИЋ: Не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК МИОДРАГ ПЛАВШИЋ: Не могу да се сетим, флипере и видео игре, четири билијара то се сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. И што сте затворили 1993. године? Зашто то није радило, зашто сте затворили?

СВЕДОК МИОДРАГ ПЛАВШИЋ: Извините, ја мало слабо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 1993. зашто је затворено?

СВЕДОК МИОДРАГ ПЛАВШИЋ: Па овако, то колико је мени син тако причао, била је то, инфлација је знате, они су били ортаци, па што год зараде нема никакву вредност од тих пара 1993. године и онда су они поделили и лепо се разишли и тако да, мислим што је био мој син ортак са тим Жагаром, они су се разишли, јер је била велика инфлација 1993. године, тако да су они.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А колико је било радника у том "Вегасу"?

СВЕДОК МИОДРАГ ПЛАВШИЋ: Па ту је био један радник који је продавао жетоне, знате.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК МИОДРАГ ПЛАВШИЋ: Сад, да ли је ту било два, један у једну смену други у другу, радили су ту до увече до 11, 12 сати, шта ја знам колико је сати било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А то само по један радник у смени?

СВЕДОК МИОДРАГ ПЛАВШИЋ: Један радник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Све један радник у смени? А ко је још радио осим Дамира Богдановића, ко је још радио?

СВЕДОК МИОДРАГ ПЛАВШИЋ: Било је ту њих, изређало се ко зна колико. Ту раде по месец дана, по два месеца, два и по, не верујем да дуже су радили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колика им је била плата месечна?

СВЕДОК МИОДРАГ ПЛАВШИЋ: Не знам ја да Вам кажем да то, они су радили од, ту је тада била и та инфлација и како је то било не могу ја то да се сетим, били су они по милијарду они новци, разумете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК МИОДРАГ ПЛАВШИЋ: Не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чули смо овде неке цифре, за мене нереалне, али добро. Је ли радио овај Гагић Стеван код Вас?

СВЕДОК МИОДРАГ ПЛАВШИЋ: Јесте и он је радио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта је он био тамо?

СВЕДОК МИОДРАГ ПЛАВШИЋ: Па он је био тако радник као и сви остали, жетоне је продавао деци, знате, што су убацивали у те видео игре.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да Вас питам, је ли тај "Вегас" радио и недељом?

СВЕДОК МИОДРАГ ПЛАВШИЋ: Јесте радио је и недељом. Ја мислим да је радио и недељом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Свакодневно?

СВЕДОК МИОДРАГ ПЛАВШИЋ: Мислим да је радио недељом исто. Шта кажете?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли свакодневно радио?

СВЕДОК МИОДРАГ ПЛАВШИЋ: Па сваки дан је радио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сваки дан је радио? На пример ти радници који раде, да ли имају неки слободан дан у недељи? Да ли се сећате тога?

СВЕДОК МИОДРАГ ПЛАВШИЋ: Па не верујем да је био, сваки дан су радили, а сад можда је и био, не могу да се сетим. Не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И колико је, шта сте рекли, колико је Дамир радио дуго у "Вегасу"?

СВЕДОК МИОДРАГ ПЛАВШИЋ: Па ја не могу да се сетим баш колико је он дуго радио, давно је то било, па једно месец и по, два дана, можда је радио тако, два.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А када је почео да ради?

СВЕДОК МИОДРАГ ПЛАВШИЋ: Два и по месеца, не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а када је почео да ради?

СВЕДОК МИОДРАГ ПЛАВШИЋ: Па ја мислим да је то било 1992-1993. година и то нисам сигуран сто посто, знате, али тако 1992-'93.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли знате можда који месец?

СВЕДОК МИОДРАГ ПЛАВШИЋ: Е месец, знам да било је лепо време. Да ли је био то мај, јуни, јули, не знам, не могу ни то да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И када је напустио?

СВЕДОК МИОДРАГ ПЛАВШИЋ: Знам да је леп дан, да није било снега, да није било зима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А када је напустио "Вегас"? Када је престао да ради?

СВЕДОК МИОДРАГ ПЛАВШИЋ: Па не знам, после месец и по, два дана, онда, јер тамо мало раде, знате, буду по месец, месец и по, неко буде и две недеље па други.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли знате шта је повод његовог престанка рада у "Вегасу"? Због чега је престао да ради?

СВЕДОК МИОДРАГ ПЛАВШИЋ: Па немам ја појма тога, јер ја ту нисам био ни организатор, јер ту само с времена на време сам одлазио, немам појма за чега.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је њега запослио?

СВЕДОК МИОДРАГ ПЛАВШИЋ: Па знате тај Гагић Стева. Они су комшије валда три, четири, пет кућа су једно од другог, па онда вероватно он га је звао тамо и па га запослио, није га он запослио, ургирао је мом сину да га прими, да 'ајде нека ради и тако, па ето тако да је он је утицао на мог сина "Хајде пусти га да ради, то је мој комшија" и тако и онда када је примио, па мого је радити ко је хтео, месец, два дана, нису они били ни пријављени, није ништа то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На црно?

СВЕДОК МИОДРАГ ПЛАВШИЋ: Па тако је то било, знате, ратно стање, и то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли знате можда кад се вратио Дамир, односно добро, не знате ни да је отишао, је ли знате да ли је отишао негде?

СВЕДОК МИОДРАГ ПЛАВШИЋ: Немам ја појма.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате ништа?

СВЕДОК МИОДРАГ ПЛАВШИЋ: Ништа немам појма.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Неко питање? Заменик тужиоца, нема питања? Браниоци немају питања? Од окривљених? Дамире Ви немате? Изволите, пуномоћник оштећених.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Да ли знате ко су Дамирови родитељи?

СВЕДОК МИОДРАГ ПЛАВШИЋ: Како, како?

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Ко су му родитељи, отац и мајка Дамирови?

СВЕДОК МИОДРАГ ПЛАВШИЋ: Па ја знам оца, јер ја живим у једној улици, а он у другој, онако он је ту пролазио је ли знате, јави ми се "добар дан, добар дан". Мој син има продавницу боја и лакова, увек је ту пролазио и јави се тако ето, знам га толико. Некад ја сам имао фризерску радњу, мушки фризер сам био, па долазио тако некад и на шишање код мене отац, а и та деца су, ја чак не бих ни познао то су кад су били мали и то.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: А је ли се помињало тада или можда Дамир, ако сте разговарали с њим, где је његов отац био у том периоду?

СВЕДОК МИОДРАГ ПЛАВШИЋ: Па његов отац, причали су, био је отишао на ратиште. Ја мислим да су тако причали, а где је отишао немам ни то појма.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Је ли знате да је и Дамир био у неком периоду на ратишту?

СВЕДОК МИОДРАГ ПЛАВШИЋ: Не знам. Ја сам њега само видео тамо да је он радио једно месец и по, два дана и после није радио, а где је он отишао, немам ја то појма.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то смо схватили.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Добро.

СВЕДОК МИОДРАГ ПЛАВШИЋ: Немам ја појма, то мени није, како, шта ћу ја то знати.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Је ли знате које је послове Дамир обављао у играоници? Које послове, шта је радио у играоници?

СВЕДОК МИОДРАГ ПЛАВШИЋ: У играоници?

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Да, јесте?

СВЕДОК МИОДРАГ ПЛАВШИЋ: Продавао је жетоне. То су видео игре, а жетони су као динар, знате, али жетон и то се убади тамо и ондак почну да играју деца док не изгубе, шта знам тамо има тих.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: А колико је овај Гагић Стеван радио код Вас, колико дуго, мислим код Вашег сина?

СВЕДОК МИОДРАГ ПЛАВШИЋ: Па он је радио ту, па ја не знам колико и он је радио можда мало дуже и тако.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: А колико дуже, је ли то како можете да определите?

СВЕДОК МИОДРАГ ПЛАВШИЋ: Па не могу да се сетим колико, можда пар месеци или како, не знам ни ја, шта ја знам, раде, оду дођу, врате се и тако.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Је ли има неко ко је радио годину дана и више?

СВЕДОК МИОДРАГ ПЛАВШИЋ: А јок, как'и, нема ту, нико није радио ни четири, пет месеци не верујем да је шест месеци неко радио. Можда је тај Гагић можда најдуже радио и тако ето, али не верујем ни ја, не знам ни ја, не могу да се сетим колико, давно је то било.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: А да ли се сећате да ли је Дамир у том периоду док је радио био ожењен можда?

СВЕДОК МИОДРАГ ПЛАВШИЋ: Не знам ни то, немам појма, па ја мислим био је млад, а сад шта ја знам. Нисам ја њега ни питао, ја сам то тако навраћао.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: А какав је он био радник, је ли се помињало, је ли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дајте немојте молим Вас, ако имате, немојте питања ради питања.

СВЕДОК МИОДРАГ ПЛАВШИЋ: Какав радник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа, одбија се питање. Господине Плавшићу да Вас не бих искључивао, одбија се питање. Сачекајте. Не дозвољава се питање ово. Изволите.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Да ли знате кад се отац, Дамиров отац вратио са ратишта, да ли сте га виђали тамо?

СВЕДОК МИОДРАГ ПЛАВШИЋ: Па не знам ни то, немам појма.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Хвала, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Захваљујем. Да ли имате неке трошкове за долазак данас у суд?

СВЕДОК МИОДРАГ ПЛАВШИЋ: Па имам, имамо. Платили смо такси нас четворо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико сте платили?

СВЕДОК МИОДРАГ ПЛАВШИЋ: 1.500,00 динара сваки је платио, с тим што ће он и доћи по нас. Довезао нас је из Руме и одвешће нас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је повратак, све 1.500,00 динара укупно?

СВЕДОК МИОДРАГ ПЛАВШИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК МИОДРАГ ПЛАВШИЋ: Сваки по 1.500,00 динара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То су трошкови за данашњи долазак, толико ћемо и да Вам одобримемо.

Сведок трошкове тражи у износу од 1.500,00 динара.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

ОДОБРАВА СЕ исплата трошкова од 1.500,00 динара, који ће се исплатити сведоку од стране наше Службе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Захваљујем Плавшићу, можете да идете.

СВЕДОК МИОДРАГ ПЛАВШИЋ: Могу ли ја Вас господине судија да питам и да Вам кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хајде да видимо, кажите.

СВЕДОК МИОДРАГ ПЛАВШИЋ: Ево овако. Ја сам човек оперисао срце и имам висок шећер и имам брух и пијем сваки дан 11 лекова. Ја сам једва дошао овде. Једва сам се попео уз ове степенице. Мене то гуши ова зима. Ја бих Вас молио ако треба испитајте ме све оно сада што Вас интересује и ако ја знам ја ћу Вам то рећи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро Плавшићу.

СВЕДОК МИОДРАГ ПЛАВШИЋ: Али немојте ме више звати. Ја сам болестан човек. Ево ја сам донео из Каменице да сам ја оперисан. Ево све да Вам покажем ако треба.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знам. Ми смо чак имали информацију да нећете доћи данас у суд. Ви сте нас обавестили.

СВЕДОК МИОДРАГ ПЛАВШИЋ: Не знам шта ћу, прете ми са позивом 100.000 динара, па ја немам пензију 100.000.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа, Плавшићу захваљујемо. Хвала Вам што сте приступили.

СВЕДОК МИОДРАГ ПЛАВШИЋ: Мислим, ја Вас молим да ми убудуће опет, ако треба испитајте ме све сада што, све ћу Вам рећи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па ја мислим да смо Вас све испитали. Хвала слободни сте, можете да идете. Ја се надам да неће бити потребе више за Вашим доласком.

СВЕДОК МИОДРАГ ПЛАВШИЋ: Хвала и Вама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: До виђења. Пријатно.
СВЕДОК МИОДРАГ ПЛАВШИЋ: До виђења.

Испитаће се
СВЕДОК БОЖИЋ ДУШАН

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Божић Душан? Добар дан.
СВЕДОК ДУШАН БОЖИЋ: Добар дан.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од оца?
СВЕДОК ДУШАН БОЖИЋ: Бранка.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ваша година рођења?
СВЕДОК ДУШАН БОЖИЋ: 31.12.1970.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте рођени?
СВЕДОК ДУШАН БОЖИЋ: У Руми.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Станујете на адреси?
СВЕДОК ДУШАН БОЖИЋ: Др Предрага Вулете 96, Рума.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви познајете окривљене неке?
СВЕДОК ДУШАН БОЖИЋ: Па неке знам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кога познајете?
СВЕДОК ДУШАН БОЖИЋ: Симу Богдановића, Дамира Богдановића и Шивића из виђења.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шивића из виђења? Да ли сте у сродству или у завади са окривљенима?
СВЕДОК ДУШАН БОЖИЋ: Не.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте сведок у овом поступку, као сведок дужни сте да говорите истину, давање лажног исказа је кривично дело, ништа не смете прећутати, једино нисте дужни да одговарате на она питања чијим би одговорима Вас или Ваше блиске сроднике изложили знатној материјалној штети, тешкој срамоти или кривичном гоњењу. Је ли јасно?
СВЕДОК ДУШАН БОЖИЋ: Јасно.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви знате због чега сте позвани овде?
СВЕДОК ДУШАН БОЖИЋ: Да.

Са личним подацима као што је то констатовано, након што је прописно упозорен, опоменут, изјави:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имате ту текст заклетве, прочитајте га наглас, па да констатујемо да сте положили заклетву.
СВЕДОК ДУШАН БОЖИЋ: Заклињем се да ћу о свему што пред судом будем питан говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато нећу прећутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Захваљујем. Ево овако, знате о чему се ради, саслушавани сте код истражног судије на које околности сте позвани данас да сведочите.

СВЕДОК ДУШАН БОЖИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажите шта знате у вези са Дамировим повратком из војске и његовим битисањем у Руми у то време?

СВЕДОК ДУШАН БОЖИЋ: Па када је дошао из војске, ми смо комшије преко пута и то све и дружили смо се и пре него што је отишао у војску, оно од рођења се знамо и када је дошао из војске непосредно одмах после тога се запослио у "Вегас". То је клуб забаве где су видео игрице, билијари и то све.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А када је дошао из војске?

СВЕДОК ДУШАН БОЖИЋ: Па негде половином маја отприлике сада да Вам кажем тачно датум.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које године?

СВЕДОК ДУШАН БОЖИЋ: Па 1992.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли одмах почео да ради у "Вегасу"?

СВЕДОК ДУШАН БОЖИЋ: Па можда после пар дана нешто тако. Комшија Стева га је запослио тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите наставите, ја сам Вас прекинуо.

СВЕДОК ДУШАН БОЖИЋ: Запослио се ту и ја сам радио тада у "Руматрансу" и ту смо се скупљали сви оно генерацијски, сада оно годину, две, три, пет старији, млађи, ту смо се скупљали, оно дружили смо се и то све.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И до кад је радио у "Вегасу"?

СВЕДОК ДУШАН БОЖИЋ: Па радио је, цело лето ту у "Вегасу" је радио, јер знам била је слава у Вогњу, то је 08. августа, се налазио, још је он био радио у "Вегасу" у том датуму и то све, после то кад је чуо да му је отац био рањен он је отишао да га посети и после тога га оно више нисам видео док се није вратио са ратишта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А што сад спомињете ту славу?

СВЕДОК ДУШАН БОЖИЋ: Па зато што је то у току лета и то све, па знам отприлике период неки који је да је радио, откад је дошао из војске кад га је Стева запослио до ту августа месеца, знам сад орјентационо да је због те славе, зато што смо били у Вогњу на слави.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је ишао?

СВЕДОК ДУШАН БОЖИЋ: То је село поред 5 километара од Руме где је сеоска слава.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ишли Ви на славу исто?

СВЕДОК ДУШАН БОЖИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А са ким сте ишли?

СВЕДОК ДУШАН БОЖИЋ: Са девојком. Али ту на слави то се шета кроз улице по селу и тако да се види, оно како кажу сретнемо се сви.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли видели Дамира тамо?

СВЕДОК ДУШАН БОЖИЋ: Видео сам њега и Стеву.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И зашто је напустио, је ли знате можда?

СВЕДОК ДУШАН БОЖИЋ: Па знам да је отишао на ратиште, да је рекао да му је отац рањен и да је отишао да га посети и онда после тога није дошао. Сад опет тачно да кажем не знам датуме, али знам да није дошао једно време са ратишта и кад се вратио онда је дошао, довео је и жену са ратишта и пошто у кући ту где је живео било је тесно, он се онда преселио код бабе у стан и тако да оно срећали смо се у граду, док се није одселио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад се одселио после, јесте се сретали и после у граду?

СВЕДОК ДУШАН БОЖИЋ: Да, да, у граду оно, мислим сретали смо се сваки дан док се није одселио, кад се одселио онда оно кад се сретнемо у граду и то све.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли радио нешто после Дамир кад се вратио са ратишта, је ли радио нешто?

СВЕДОК ДУШАН БОЖИЋ: Па јесте, продавали су доњи веш, он и жена су продавали доњи веш и радио је као таксиста. То што ја знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте рекли када се вратио, не сећам се да сте то рекли, је ли знате можда?

СВЕДОК ДУШАН БОЖИЋ: Па отприлике, сад опет да Вам не кажем, негде па крај зиме, ја мислим да је било, било је хладно време.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли то те исте године?

СВЕДОК ДУШАН БОЖИЋ: Па сад тачно да се сетим, мислим, да ли у истој години или сад оно следеће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па добро после?

СВЕДОК ДУШАН БОЖИЋ: Сад не знам баш тачно, али било је пар месеци то кад је отишао, па се вратио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: После пар месеци се вратио?

СВЕДОК ДУШАН БОЖИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи била је зима?

СВЕДОК ДУШАН БОЖИЋ: Да, хладно време, сада оно у датуме тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тај "Вегас" како је радио? Знате шта Вас питам?

СВЕДОК ДУШАН БОЖИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Радно време, да ли се сећате можда?

СВЕДОК ДУШАН БОЖИЋ: Па знате како, радио је од, сад пре подне тачно да вам кажем колико је радио не знам, ја сам радио до два, углавном после два када дођемо радио је увече 10, 11, 12 како кад, зависи од времена да ли је лето или зима и то све.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А суботом и недељом?

СВЕДОК ДУШАН БОЖИЋ: Радио је и викендом исто обавезно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Исто је радио?

СВЕДОК ДУШАН БОЖИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли Дамир радио сваки дан или је имао неку паузу или да кажем слободан дан?

СВЕДОК ДУШАН БОЖИЋ: Па претежно је радио сваки дан, оно има, било је њих пар ту што су били, ту су се и мењали људи оно у раду, па буде неко пре подне, неко поподне тако да некада ради и цео дан оно зависи од ситуације каква је била. Када не дође овај из прве смене онда ради цео дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А конкретно шта је радио у "Вегасу"?

СВЕДОК ДУШАН БОЖИЋ: Па продавао жетоне за видео игрице и пиће и то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И пиће?

СВЕДОК ДУШАН БОЖИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта има осим тих билијара и тих видео игрица у том "Вегасу", је ли има још неких да кажемо занимација, је ли има флипера на пример?

СВЕДОК ДУШАН БОЖИЋ: Била су два ваљда, сад тачно опет, да ли два.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли био неки покер апарат?

СВЕДОК ДУШАН БОЖИЋ: Било је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је било покер апарата?

СВЕДОК ДУШАН БОЖИЋ: Па не знам тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а колики је то простор?

СВЕДОК ДУШАН БОЖИЋ: Као судница ова можда и мало шири рецимо, оно кад се уђе било је једно одељење овако и ишло је у неке кривине.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли било негде око 100 квадрата на пример? Не знате тачно?

СВЕДОК ДУШАН БОЖИЋ: Па можда, сада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта знате за Дамировог оца, када је он отишао на ратиште, је ли знате то можда?

СВЕДОК ДУШАН БОЖИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли знате кад се вратио Сима?

СВЕДОК ДУШАН БОЖИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате то ништа. А за Шивића?

СВЕДОК ДУШАН БОЖИЋ: Па Шивића не, за Шивића не знам ништа, Шивића њега сам знао из оно виђења у Руми, возио је моториће оне мале и тако. По лику га знам, а нисмо се никада дружили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Даћу реч тужиоцу, да ли има питања за сведока? Нема. Браниоци? Немају питања. Неко од окривљених? Нема. И пуномоћник оштећених, изволите.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Да ли је Дамир тада помињао да му је отац рањен, да ли се сећате тог неког?

СВЕДОК ДУШАН БОЖИЋ: Па рекао је пре него што ће отићи да треба да оде да види да му је отац рањен.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: А је ли помињао где и како је рањен, у којој ситуацији?

СВЕДОК ДУШАН БОЖИЋ: Не.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: А да ли је рекао у ком делу тела је рањен и то, шта му се дешава?

СВЕДОК ДУШАН БОЖИЋ: Не.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Ништа?

СВЕДОК ДУШАН БОЖИЋ: Рекао је да не зна, да је само чуо да је рањен, да не зна ни он тачно.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: А након тога јесте причали са њим, је ли причао шта?

СВЕДОК ДУШАН БОЖИЋ: Па после тога он је отишао, ја га онда после нисам видео док се није вратио са женом и то све, и после тога непосредно одмах се одселио у стан код бабе, то је у центру града.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: И никад нисте ни причали о томе, о том рањавању његовог оца?

СВЕДОК ДУШАН БОЖИЋ: Не.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: А да ли је он и пре тога одлазио код оца да га посети?

СВЕДОК ДУШАН БОЖИЋ: Не, зато што је дошао из војске и запослио се ту и тек када је био рањен онда је отишао да посети оца.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Да ли знате да су његова мајка и брат евентуално одлазили оцу у посету?

СВЕДОК ДУШАН БОЖИЋ: Не знам.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: А не знам, ја нисам чула, које године се све ово дешава што?

СВЕДОК ДУШАН БОЖИЋ: Па 1992. је он дошао из војске.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: А одакле знате да је баш 1992.?

СВЕДОК ДУШАН БОЖИЋ: Па зато што сам ја запослио се у "Руматранс" да радим те године.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Исте те године?

СВЕДОК ДУШАН БОЖИЋ: Да, исте те године.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: А шта је у том периоду у играоници радио Гагић Стеван?

СВЕДОК ДУШАН БОЖИЋ: Па Стева је ту био као неки шеф и он је у међувремену тако некад мењао неког ко не дође, али он је био њима као шеф неки, надгледао их је и долазио ту, запошљавао, отпуштао и.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Је ли знате колико је он ту радио?

СВЕДОК ДУШАН БОЖИЋ: Стева?

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Колико дуго, да?

СВЕДОК ДУШАН БОЖИЋ: Па ја мислим од почетка, од кад је отворено, он је чак и кум са тим Драганом што је, мислим да је од почетка он први ту.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Да ли можете да се сетите неког ко је радио у исто време кад и Дамир и Гагић?

СВЕДОК ДУШАН БОЖИЋ: Па, сад у исто време не знам, али знам оно ко је радио, радио је и Миша један, сад не знам му тачно презиме, радила је

Стевина жена исто, у ствари он се одатле оженио, девојка радила, није му није била жена, после тога се оженио са њом.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Хвала, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Захваљујем. Ако нема више питања за сведока, ја бих Вас питао да ли имате неке трошкове за долазак данас у суд? Чули смо да сте дошли једним комбијем, 1.500,00 динара свако је платио, је ли то тачно?

СВЕДОК ДУШАН БОЖИЋ: Да, тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То су Вам трошкови за долазак данас?

СВЕДОК ДУШАН БОЖИЋ: Да.

Сведок трошкове тражи у износу од 1.500,00 динара.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

ОДОБРАВА СЕ исплата у износу од 1.500,00 динара на име трошкова превоза за сведока.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Слободни сте, хвала лепо. Остао нам је још Жагар Мирослав.

Испитаће се

СВЕДОК ЖАГАР МИРОСЛАВ

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од оца?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ЖАГАР: Звонка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ваша година рођења?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ЖАГАР: 20. јануар 1957. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте рођени?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ЖАГАР: Жарковац, општина Рума.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте у сродству или у завади са неким од окривљених?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ЖАГАР: У завади?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У завади, да?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ЖАГАР: Јесам са Симом Богдановићем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То ћемо Вас после питати. То је поводом оног спора што се води? Је ли то завршен спор?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ЖАГАР: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте сведок у овом поступку, као сведок дужни сте да говорите и стину, не смете ништа прећутати, давање лажног исказа представља кривично дело, нисте дужни једино да одговарате на она питања чијим одговорима би Вас или Ваше блиске сроднике изложили знатној материјалној штети, тешкој срамоти или кривичном гоњењу. Да ли је то јасно?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ЖАГАР: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имате ту текст заклетве пред Вама, па прочитајте га наглас, онда ћемо констатовати.

СВЕДОК МИРОСЛАВ ЖАГАР: Заклињем се да ћу о свему што пред судом будем питан говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато нећу прећутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Са личним подацима као што је то констатовано, прописну упозорен, опоменут, након што је положио заклетву, изјављује:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Жагар, знате због чега сте данас позвани у суд, Ви сте већ давали свој исказ?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ЖАГАР: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте у то време држали локал, је ли тако, заједно са Плавшићем?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ЖАГАР: Био сам ортак са Драганом Плавшићем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Испричајте нам кад сте отворили локал, до кад је радио, ко је радио у њему? Изволите.

СВЕДОК МИРОСЛАВ ЖАГАР: Локал је отворен негде, не могу тачно баш, али 1991, 1992, 1993. је већ био затворен ту негде са Плавшић Драганом, а радио је Стева Гагић, који је данас био овде са нама. Он је био од првих радника и најдуже је остао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли 1991. или 1992. отворен, прво то питам? Да ли Ви имате неко решење о отварању тог локала?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ЖАГАР: То је постојало код Драгана Плавшића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Код Драгана Плавшића је то?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ЖАГАР: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од стране општине, ко Вам је издао то?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ЖАГАР: Општина Рума.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Општина Рума је издала? Добро.

СВЕДОК МИРОСЛАВ ЖАГАР: Па, ту је негде између крај 1991. ја мислим, на 1992., има тај податак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И до 1993. године сте сигурни да сте?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ЖАГАР: Да, после смо затворили, није било рентабилно више, биле су оне велике инфлације и једноставно није се исплатило и ту смо

се поделили. А ја сам тад радио и у државној фирми још у "Корзоу" у Руми. Угоститељски радник сам ја био, келнер у хотелу, то ми је био додатни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То ћемо да видимо после, то ћу Вас питати, али ми то сад није важно. Хајде да видимо прво ово. Значи, радио је Гагић, један од првих радника је био Гагић, је ли тако? Ко је још радио?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ЖАГАР: Стева. Па ту се, променило се ту доста тих младих момака, међу тим младим момцима био је и овај Дамир, дечко што сам већ био због њега прошли пут да сведочим и он је радио ту један период.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад је радио?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ЖАГАР: Па, ту је негде почело с пролета на лето, како да кажем, негде да ли је било април, мај је почео, ту негде пролеће знам да је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате можда која је година у питању?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ЖАГАР: 1992.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како знате да је 1992?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ЖАГАР: Тако је било и кад сам размишљао све о свему, јер њега је у ствари Стева довео да ту ради код нас и ја нисам био главни и одговоран за то, него сам био, Драган је био шеф фактички, ја сам био његов ортак, он је био шеф и дечко је дошао из војске мислим, у то време и ти су дечкићи мењали, раде пар месеци, па онда једноставно им се не ради.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је све јасно, него није ми јасно, нисте ми одговорили на питање како знате да је 1992. година у питању? По чему је то карактеристично за Вас та 1992. година?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ЖАГАР: Па мислим зато што је 1992. ту пред лето, зато што знам, кад смо нешто писали у вези тога знам да није била зима кад је тај дечко, кад се запослио да је било речи, знам да није била зима, да није било снега, значи, било је пролећа, није било ни оно жестоко лето, јер то је било толико прелазно доба, тако да се кад сам враћао филм уназад онако размишљао о томе отприлике се то, до тог сам закључка дошао да је тад то било време, значи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: По томе?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ЖАГАР: Па отприлике то је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И колико је дуго радио Дамир?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ЖАГАР: Радио је до негде летњег тог периода једно два, два и по месеца да ли је био, не могу тачно да Вам одредим у дан, јер давно је то било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нико Вам није рекао тачно да одредите.

СВЕДОК МИРОСЛАВ ЖАГАР: Ето ја кажем то, то је био тај, значи, до летњег периода је радио и после је он, знам да је био неки разлог што не ради нешто, иде код оц у, отац му је био рањен на ратишту, иде у посету, да ли у болницу или тамо, и ето тако, ја нисам то даље ни питао, добро човек има своје проблеме нека иде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли се вратио после да ради или се није враћао, да ли се сећате?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ЖАГАР: Ја мислим да се није вратио даље да ради, колико се ја сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да Вас питам, колико је људи радило осим Стеве и Дамира, да ли је још неко радио у то време? Колико је било радника?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ЖАГАР: Не могу сад да повежем колико је било радника, ја имам сад радника, да ме питате колико сам провео радника сад у задњих 10 година па не могу тачно да знам, али рецимо било је једно, још њих троје, четворо тих дечкића. Неки су радили 15 дана, јер деси се, разумете, да тај момчић млад склон, па тамо чачка око тих апарат, узима жетоне или може да га убије струја, може свашта, па морам да га склоним да не бих одговарао даље за њега и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта сте држали у том "Вегасу"?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ЖАГАР: Па свега само забаве.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је било?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ЖАГАР: Било је од, овако, било је билијари, четири билијара и после још један, пет билијара је било, било је видео игре, били су флипери, били су стони фудбали, било је чак и они покер апарати, пар комада је било, било је оне дечије забаве, шта ја знам, онај ногомет.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да Вас питам, како је било радно време "Вегаса", да ли се сећате тога можда?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ЖАГАР: Радило је и дању и увече, да ли је сад то било 9 ујутру или 8, па увече до 11, 12, како кад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да Вас питам, викендом како је радио "Вегас"?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ЖАГАР: Временски или, мислите на време колико?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како другачије да Вас питам о радном времену него временски?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ЖАГАР: Негде до 12, како кад, било отприлике, код нас се то завршавало већ од 10 сати, 11, 12 то се завршавало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не разумем, суботом и недељом је како радио?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ЖАГАР: Мало је дуже, зато што је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дуже је радио? Значи, радио је и суботом и недељом?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ЖАГАР: Да, да, увече.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И увече је радио, увече? Добро.

СВЕДОК МИРОСЛАВ ЖАГАР: И онда су се смењивали, њих двојица су радили, рецимо кад је Дамир радио до подне, Стева после подне и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да Вас питам, да ли знате можда колика је плата била у то време радницима?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ЖАГАР: Било је ту негде, то је била велика инфлација, хајде да кажем ту негде 50 до 100 евра.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Месечно?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ЖАГАР: Па да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То мислите на марке, не мислите на евре?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ЖАГАР: Не, не, на марке, знам да је било 40 жетончића за марку. То је било нешто ужасно лоше и зато смо, толико је брзо инфлација ишла да смо морали затворити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то је било после. Мене интересује 1992. година, не интересује ме после 1993?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ЖАГАР: Па ту смо се ми већ разишли, јер ја сам. Тако да је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само да Вас питам, Ви имате још неки локал?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ЖАГАР: Имам сад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта држите?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ЖАГАР: Ја сам угоститељ приватни. Ја сам после из фирме сам отишао, кад је било оно у франшизу 1993., 1994. онда сам одмах отишао из хотела, из фирме "Агро Руме" у приватно, па сам узео од фирме један објекат, хамбургерију једну "Максам", али сам у међувремену имао и свој монтажни киоск на пијаци, који имам и дан-данас и ту сам имао пословну јединицу исто угоститељску, бифе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте говорили у почетку кад сам узимао личне податке да сте у сукобу са окривљеним Богдановић Симом. Шта је то било?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ЖАГАР: Он је мени те године, сад не могу да се сетим које године, добро има оно датум, једноставно била је недеља, било је 3-4 дана пред крај бомбардовања, значи, кад је требало да престане бомбардовање што је било и била је недеља, мислим да је била недеља, мени је јављено да ми локал изразбијан сав, негде после подне, предвече у ствари то је било и онда се установило да је он мени то изразбијао локал и побегао. Ја сам отишао у полицију. Ја нисам тад ту ни био, нисам знао, нисам га видео, него после су ми рекли да је то он урадио и ја сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли био гост ту у локалу, па је разбио локал?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ЖАГАР: Не, није он био никад код мене гост. Локал је био затворен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је разбио? Са спољне стране?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ЖАГАР: Са споља да. Скинуо је неку, од олука оно изразбијао је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ЖАГАР: Од олука онај што има мали олак, сливник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта је разбио? Излог, шта је?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ЖАГАР: Све је та стакла изразбијао вакумска и те алуминијумске оне што је локал од алуминијума.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта је разлог тога да ли знате можда?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ЖАГАР: Па не знам. Мислим да је на националној бази. То је разлог, вероватно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Објасните.

СВЕДОК МИРОСЛАВ ЖАГАР: Неко га је наговорио да то уради, јер ја и он нисмо имали никад у животу никаквих, јер ја сам враћао филм назад, да ли сам ја њега човека повредио или нешто или тако, чак сам ишао толико да нисам можда у неким оним момачким, младалачким данима да нисмо негде се завадили око неке можда и девојке, не знам, кад сам све морао да вратим уназад да видим зашто је он мени то урадио, јер никад нисам с човеком имао никаквих. Кад сам радио у државној фирми био је можда пар пута у ресторану "Најлон", где сам ја радио, био је сасвим нормалан човек, оно ја сам га служио "здрavo, здравo, добар дан, добар дан, до виђења", платио и то је било све наш контакт, није никад ништа показивао нешто лоше према мени. Е сад, шта га је то после навело на то да ми то уради. Ја сам звао, нормално милиција је изашла.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте водили парницу неку око тога?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ЖАГАР: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ЖАГАР: И тај суд је завршен у Митровици и ја сам добио то суђење и он је добио да плаћа мени једну трећину плате из и он је тад радио на жељезници, па је мени плаћали су, Нови Сад је плаћао мени жељезница један део те плате једно 12 месеци и после они су прекинули, укинули су пошто је он отишао из те фирме и мени нису надокнадили штету ону до краја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте надокнадили?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ЖАГАР: Ја нисам хтео човека да терам даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, нећемо сад више о томе. Него да Вас питам шта значи то на националној бази, рекли сте? Шта сте по народности?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ЖАГАР: Ја сам усташа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако Вам је, шта говорио Вам је, шта?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ЖАГАР: Говорио да сам усташа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте по народности?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ЖАГАР: Па ја сам Сремац. Моји су рођени овде. Ја сам Жарковчанин. Мати ми је Српкиња, жена ми је Српкиња, деда ми је, прадеда ми је дошао из Словеније, оданде сам, отом-потом сад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте говорили код истражног судије, рекли сте једну реченицу "увек сам избегавао да га видим", због чега?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ЖАГАР: Нисам волео да га видим зато што је човек једноставно, шта ја знам, нисам желео уопште да комуницирам са њим ни са многим другима које сам ја сматрао да су у то време онако, јер ипак тешко је и било имати кафану у то време и држати раднике.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли има неких питања? Браниоци, нема питања? Неко од окривљених? Пуномоћник оштећених?

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Ко је тад исплаћивао зараду о тим запосленима Ви или Плавшић Драган?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ЖАГАР: Драган.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: А јесте знали Ви ко ради, колико се исплаћује зарада за све?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ЖАГАР: Знао сам.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Је ли знате ко је у том периоду, значи, да је у истом периоду радио са Дамиром и Гагићем, још неког да се сетите?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ЖАГАР: Њих двоје, они су се мењали.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Само њих двојица?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ЖАГАР: Да, један до подне, један после подне или како се они договоре. Некад је радио овај пре подне, накад овај после подне.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: И нико други није у истом периоду радио?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ЖАГАР: Не, не, није било потребе.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: А је ли се сећате ко је радио пре Дамира, а ко након, кога је Дамир заменио, ко је заменио Дамира?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ЖАГАР: Не знам.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Да ли знате где је Дамир био у војсци кад се вратио, па после тога, је ли причао, је ли помињао где је служио војску?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ЖАГАР: Није причао где је служио војску, знам да је требао да оде код оца у посету, да је отац рањен, то се причало у Руми, то се знало у Руми да је био рањен и да је требао да оде да га обиђе, а ја после нисам, кад се он вратио нисам га ни видео, нити сам са њим разговарао, нити сам.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Добро, а је ли он пре тога одлазио у посету оцу или није?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ЖАГАР: Ја се не сећам пре тога, био је у војсци, у војсци је био. Кад је дошао мислите?

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Да, јесте.

СВЕДОК МИРОСЛАВ ЖАГАР: То ја не знам.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Не знате да је одлазио?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не зна.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Добро. А је ли Дамир помињао нешто да иде оцу у посету, па намерава да се врати да ради?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте тако. Каква су то питања молим Вас, немојте тако.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Добро, је ли разговарао и колико сте разговарали о том његовом одласку у посету оцу? Да ли је он требао да се врати?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сад ћу да Вам поставим питање. Да ли сте разговарали са Дамиром у вези његове намере да иде да посети оца?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ЖАГАР: Не, ја сам знао да треба да иде, рекох нека иде и то је било све, њему је отац, мора ићи код оца, е сад, нисам чак знао ни где је

отац у болници рецимо нисам знао, можда је то било у Митровици, можда је било или у Београду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: А на колико је тај Дамир мислим отишао с посла, је ли отишао заувек или је отишао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је сведок да је отишао да види оца, да га посети, је ли тако?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ЖАГАР: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И више се није вратио, то ја мислим.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: А је ли требао да се врати?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одбија се, одбија се.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: А да ли сте Ви Дамира познавали, колико сте га познавали пре и након овог рада код Вас?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како мислите пре и након? Колико сте га познавали пре тога?

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Пре тога?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ЖАГАР: Нисам га познавао ништа, пошто је он од мене пуно млађи, ја сам пуно старији од њега и нисам га знао, чак нисам знао чије је дете ни шта је, него то је зато што је он комшија од Стеве и нама је требао радник, усфалио, је л' има неко, каже ево дошао дечко из војске, треба му посао, дај га 'вамо нек ради и ето, то су биле од моје и од колеге да га примимо, примићемо га што нећемо примит, ако ваља радиће ако не ваља не мора да ради и ето.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: А да ли знате шта је Дамир радио након повратка са ратишта, пар месеци после тога?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ЖАГАР: Не знам, знам шта је сад радио у задњих, шта знам годину, две, знам да је био таксиста, да је таксирао по Руми, то знам, а шта је радио после, јер нисам ја имао контакт, нисам се ни дружио, нисам ни могао да, шта он, дечко је.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Хвала вам, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа захваљујем. Ако нема више питања? Питање, можете, како да не. Ево бранилац адвокат Гордана Живановић.

АДВ. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Да ли Ви знате да ли је Дамир уопште био на ратишту?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ЖАГАР: Не знам да ли је, да је, шта је радио не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли имате неке трошкове за долазак данас у суд?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ЖАГАР: Па имам што смо платили овај да нас доведе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ових 1.500 динара за комби?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ЖАГАР: Да.

Сведок трошкове тражи у износу од 1.500,00 динара на име путних трошкова.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Исплатити сведоку износ од 1.500,00 динара на име путних трошкова.

Захваљујем, можете да идете, слободни сте. Дамире станите само да Вас питам нешто, нисмо стигли да Вас питамо, нисмо ни имали у том тренутку кад сте давали своју одбрану ове две потврде што сте нам касније приложили од стране браниоца, па смо ми накнадно сравњивали. Ради се о овим потврдама од 16.10.1992. године и 31.12.1992. године да сте као војни обвезник ангажовани у војној пошти 7469 Зворник и ради се о месецима, значи прва потврда за 08. 09. и 10, а друга потврда је за 10, 11, 12. месец, значи од 16.10.1992. до 31.12.1992. године, значи фактички период од 17.08.1992. до 31.12.1992. године. Одакле Вам те потврде?

ОПТ.ДАМИР БОГДАНОВИЋ: Како одакле, па из Зворничке бригаде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из Зворничке бригаде, а кад сте добили те потврде?

ОПТ.ДАМИР БОГДАНОВИЋ: Па ја сам два пута узео, један пут потврду и други пут, ја сад, ту по датумима веровато, разумете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имамо два датума ту?

ОПТ.ДАМИР БОГДАНОВИЋ: 16.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте, а шта сте тражили на основу, шта Вам је требала та потврда?

ОПТ.ДАМИР БОГДАНОВИЋ: Ја сам видео да други узимају потврде, као може да се упише радни стаж, боравак на ратишту, хајде рекох нисам запослен нигде зашто не бих искористио већ кад сам ту, зашто не би ми био уписан радни стаж, па сам узео, међутим никад то нисам. Међутим, никад ја то нисам искористио, ето. Хвала богу што сам сачувао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То сте тражили ради радног стажа да би имали?

ОПТ.ДАМИР БОГДАНОВИЋ: Да, да бих имао уписан радни стаж, јер ја сам чуо од других да узимају због тога, разумете, хајде рекох и ја ћу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко Вам је издао потврду, да ли се сећате тога?

ОПТ.ДАМИР БОГДАНОВИЋ: Е не знам сад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где сте били, само да Вас питам то, Зворничка бригада, где сте били, у којој касарни, да ли се сећате тога? Место где сте тражили, где сте добили потврду?

ОПТ.ДАМИР БОГДАНОВИЋ: У Зворничкој бригади?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

ОПТ.ДАМИР БОГДАНОВИЋ: Па у команди ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где се налази, да ли је то неки објекат?

ОПТ.ДАМИР БОГДАНОВИЋ: Па јесте објекат, а како ја сад Вама да кажем, команда Зворничке бригаде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Речима, покушајте речима да ми кажете. Значи, Зворничка где сте били, у којој згради, јесте ли били у касарни некој, јесте ли били у некој?

ОПТ.ДАМИР БОГДАНОВИЋ: Па то је та фабрика нека што је претворена у касарну.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Фабрика. Да ли је то "Стандрад"?

ОПТ.ДАМИР БОГДАНОВИЋ: Па ја не знам сад да ли је "Стандард", да ли је, има ту неколико тих имена, ја сад стварно нисам то, нити ми је то били битно, нисам ја то распитивао се, стварно ми није то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зато што каже зашто, за обе потврде. Зашто Вас питам? Каже "потврда се издаје именованом у сврху правдања одсуства са радног места и у друге сврхе се не може употребити".

ОПТ.ДАМИР БОГДАНОВИЋ: У реду, мислим, ја сам чуо да људи с тим уписују радни стаж, разумете, и ја сам покушао, без обзира шта ту пише, разумете, ја сам чуо да то може тако, рекох хајде узећу и ја потврде за ово време што сам ту и ја сам потврде добио и никад их нисам искористио. Мислим ја не знам шта друго, можда могу да их искористим, не знам, ја их нисам искористио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, искористили сте их сад у овом поступку. Е сад да Вас питам "ПНШ за ППП", па онда Драган Танић, то је потпис. Ко је тај човек?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је то "ПНШ"?

ОПТ.ДАМИР БОГДАНОВИЋ: Па не знам то. "ПНШ" вероватно помоћник начелника штаба за нешто, е сад ја не бих знао Вама да кажем шта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А код кога сте Ви ишли да тражите ту потврду, је ли знате код кога, где сте ишли, у коју канцеларију?

ОПТ.ДАМИР БОГДАНОВИЋ: Нисам ја ишао унутра.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А нисте ишли?

ОПТ.ДАМИР БОГДАНОВИЋ: То отац оде тамо и он је то, нисам ја улазио унутра у команду, ко би мене пустио у команду унутра.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви нисте ишли тамо, нисте лично ишли него?

ОПТ.ДАМИР БОГДАНОВИЋ: Нисам лично улазио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Него отац Вам је набавио.

ОПТ.ДАМИР БОГДАНОВИЋ: Шта ћу ја унутра.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ.ДАМИР БОГДАНОВИЋ: Него они људи то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислио сам да сте ишли лично.

ОПТ.ДАМИР БОГДАНОВИЋ: Па не могу, ја могу до команде, ја не могу ући унутра знате, мислим, шта ћу ја у команду, ко би мене пустио у команду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи не знате. Хтео сам још нешто да Вас питам на ту околност, али пошто нисте били ту. Добро ништа, у сваком случају то је то, захваљујем, само да појаснимо ово пошто нисте имали прилику до сада да се изјашњавате.

ОПТ.ДАМИР БОГДАНОВИЋ: Је л' могу да седнем?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како да не, изволите седите. Имали смо оне предлоге са главног претреса од 19. предлоге за допуну доказног поступка, па сам вам рекао да ћемо се један од ова два радна дана, даћу вам реч да се изјасните о тим предлозима. Предлози заменика тужиоца за ратне злочине су да се саслуша Хамзић Мурадиф, на околност шта му је испричао Спасоје Спасојевић и Спасоје Спасојевић да ли је био очевидац убиства Рома у Хамзићу, то јест шта је видео; онда имамо Богдановић Муневера и Гаврић Сена, то ћемо видети после, изгледа да се не зове Гаврић Сена, на околност шта се догађало у Малешићу; Јеремић Радосав на околности догађања у Малешићу, Петковцима, Клиси и Дрињачи; као и Пантић Милан, Пантић Надежда и Пантић Жељко на околност одвођења оштећеног Рибић Зије у Петковце и покушај одвођења истог у Малешић. Па ћу дати реч браниоцима. Колега Малешевићу изволите.

АДВ. САВА МАЛЕШЕВИЋ: Ја се противим за извођење тих доказа из разлога што сматрам да су ти сви докази као и ови претходни, огромна већина у принципу рекла-казала, значи, то не може суду да користи да би сутра на основу тога донео правну оцену комплетног догађаја. Исто тако се противим да се из предмета предају слике било коме, пошто имам сазнања да се траже те слике, да се употребљавају у неким медијима, јавност и то, да се то из предмета не износи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знам шта причате, о којим сликама које се предају. Ја сам Вас питао за предлог за допуну доказног поступка које сам прочитао сад.

АДВ. САВА МАЛЕШЕВИЋ: То је додатно, додатно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисам Вас питао на ту околност. Немојте да се изјашњавате, не знам о чему причате уопште, значи о којим сликама. Идемо колегенице Живановић, хоћете Ви пошто је колега Јанковић одсутан, а можете и у име вашег окривљеног.

АДВ. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Ја сматрам да је у овом моменту апсолутно беспредметно расправљати о овим предлозима јавног тужилаштва, јер нисмо завршили ни оно што је у оптужници од стране истог предложено. Мислим да саслушањем сведокиња заштићених "Алфе", "Бете" и "Гаме", може да се појави сијасет питања и сијасет потреба да се кроз неку допуну поступка саслушањем неких сведока, па можда и неког од ових предложених можда, утврди право чињенично стање. Но у сваком случају апсолутно се противим више саслушању сведока који су чули да је неко чуо да им је неко трећи казао у вези са догађајем, а то су наравно Хамзић Мурадиф, Спасојевић Спасоје, Богдановић Муневера и Гаврић Сена. Везано за ове две сведокиње наравно

потпуно је и законски беспредметно позивати их овде на суд, јер се њихова улога и њихова заштићеност у закону зна и сигурна сам да ће се она поштовати. Судија, посебно напомињем за ова прва два предложена сведока Хамзић, је ли тако и Спасојевић, то је све судија постојало у предмету у моменту стављања захтева за спровођење истраге. Ако је било шта било спорно тужилаштву и ако је било шта хтео да растумачи, то је све могао кроз фазу истраге, сад да крећемо у неку нову причу у свему томе, да ли ће можда бити потребе да вратимо ми поново ове Томиће, Радиће и све ове Тузлаке које смо саслушавали, тако да се апсолутно овом делу противим, а за сада задржавам просто и право да можда неког се сагласим у даљем току поступка, али под условом да завршимо оно што је већ предложено до сада у оптужници. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Захваљујем. Колега Бирман, хоћете ли Ви?

АДВ. МИЛАН БИРМАН: Противим се предлогу тужилаштва и придружујем се и мишљењу колега, хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

АДВ. ВЕСНА МРДОВИЋ: И ја се исто противим, сматрам да не треба ништа да допунимо у односу на ово што су претходно колеге рекле, чисто да не одуговлачим, али сматрам да су стварно у овом делу како је рекла већ колегеница неки предлози беспредметни, а заиста да се задржимо већ једном на оптужници и да покушамо то да завршимо. После, видећемо. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Захваљујем.

Браниоци окривљених сагласно изјављују да се противе извођењу наведених доказа и предлозима заменика тужиоца за допуну доказног поступка са разлога како је то констатовано аудио техником.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Окривљени јесте ли сагласни са речима браниоца или? Добро. Ви сте сагласни, климањем главе, не морамо да.

КОНСТАТУЈЕМО да се и окривљени саглашавају са речима својих бранилаца и да се противе доказним предлозима за допуну доказног поступка.

То смо завршили. О томе ћемо одлучити накнадно.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да се данашњи главни претрес одложи, наредни се одређује за:

31. јануар 2011. године, у 09:30 часова, судница 4.

Значи, 31.јануар у 09.30, судница 4. О томе шта ћемо радити добићете писмено обавештење накнадно, обавестићемо вас.

Довршено у 11:25 часова.

ЗАПИСНИЧАР

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА-СУДИЈА